

ATUNCI A VENIT ISUS SI L-A CHEMAT

Aș dori să citesc în Sfântul Ioan, al 11-lea capitol, începând cu versetul 18-lea. Pentru că Bretania era doar la aproximativ cincisprezece stadii distanței de Ierusalim, mulți iudei veniseră la Marta și la Maria, ca să le consoleze pentru moartea fratelui lor. Când a auzit Marta că vine Isus, a plecat să-L întâmpine; iar Maria stătea în casă. Marta I-a zis: „Doamne, dacă erai aici, nu murea fratele meu! Dar știu că și acum, Dumnezeu Îți va da orice Îi vei cere.

Isus i-a zis: „Fratele tău va învia!”

Marta I-a răspuns:

„Desigur, știu că va învia în final, când va fi Învierea!”

Isus i-a zis: „Eu sunt Învierea și Viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi. Și oricine trăiește și crede în Mine, nu va muri niciodată. Crezi acest lucru?” Ea I-a zis: „Da, Doamne, cred că Tu ești Cristos, Fiul lui Dumnezeu care trebuia să vină în lume!”

După ce a spus

aceste cuvinte, s-a dus și a chemat-o în secret pe sora ei care se numea Maria;

și i-a zis: „A venit Învățătorul și te cheamă.”

Să ne rugăm.

Tată

Ceresc, confirmă aceste

cuvinte în inimile

noastre în această

seară, în timp ce noi Te așteptăm. Cuvântul

Tău, slujitorul Tău și textul, toate le predăm Ție. În Numele
lui Isus Cristos. Amin.

Vă

puteți așeza.

Scopul pentru care sunt eu aici este să încerc să ajut oamenii lui Dumnezeu – nu atât de mult să ne rugăm și să ne punem mâinile peste bolnavi – ci ca ei să Îl poată recunoaște pe Isus Cristos în mijlocul nostru, pe Fiul lui Dumnezeu în mijlocul nostru. Vom vorbi în această seară despre acest subiect: “Atunci a venit Isus și l-a chemat.”

Acum acel timp despre care vorbim, a fost unul foarte trist. Dacă ați citit, cândva întâmplările din viața Domnului nostru, aflăm că El a fost un mare prieten al acestui băiat, Lazăr. El a fost... După ce a plecat de la Iosif... sau El a plecat, a venit de a locuit cu Marta, Maria și Lazăr. Ei erau buni prieteni. El le-a fost ca un pastor, un prieten real. Ei i-au făcut lucrușoare de purtat – o haină de purtat, cred că asta susține ei. Și a fost croită dintr-o bucată fără cusătură. Apoi ei I-au făcut diferite lucruri, deoarece au crezut în El. Era faptul că ei au crezut și au văzut că... Ei au părăsit biserica și așa mai departe, ca să-L urmeze.

Acel fapt a fost un lucru

mare în ziua aceea, pedeapsa putea fi chiar moartea, să pleci din biserică. Însă, Isus... Acest Isus care mergea în jur, așa cum pretindeau ei, rupându-le bisericile și spunând lucruri rele despre preoți lor și așa mai departe, eu au crezut că le-a făcut un mare rău. Și chiar a mărturisi despre El însemna să fii dat afară din sinagogă.

Apoi, dacă erai scos din biserică, ei credeau că nu ai nici o șansă pentru răscumpărare. Dacă nu aparțineai la una din sectele lor – ca Fariseii, Saducheii sau altceva – nu exista răscumpărare, dacă erai în afară din aceea. Și dacă aveau dreptul, cheile, te puteau scoate afară dacă voiau, aceea era doar problema lor. Nu-i de mirare că Isus a zis, “Voi prin tradițiile voastre, ați făcut Cuvântul lui Dumnezeu fără efect,” vedeți.

Acea se repetă din nou, fiindcă noi toții știm că istoria se repetă foarte des. Și este trist să spui, însă a fost profetita că se va repeta, și s-a repetat. Aflăm că ei nu aveau gânduri bune despre Isus.

De multe ori oamenii vor să judece pe cineva care nu este de acord cu ei. Nu ar trebui să o facem. Putem fi în dezacord unii cu ceilalți și totuși să fim prietenoși. Dacă aș fi în dezacord cu un om, dar totuși îl iubesc și mă rog pentru el; nu sunt de acord cu el asupra bazelor Scripturii, nici nu am avea aceeași lumină, atunci nu i-aș spune nimic. Întotdeauna vreau să fiu în dezacord cu el într-un mod prietenos, fiindcă îl iubesc. Și desigur, nu vreau să fie pierdut. Și el ar trebui să facă același lucru cu mine. Noi nu vrem să fim pierduți. Noi ar trebui să ne bazăm gândurile noastre pe ceea ce spune Cuvântul. Acela-i Cuvântul, adevărul, nu crezul nostru sau gândurile noastre, ci ceea ce spune El. Nu o

interpretare personală, ci doar ceea ce spune Cuvântul.

Într-o zi am făcut ceva ce părea aproape profanator. Cred că a fost la un mic dejun cu slujitorii, într-o dimineață. L-am judecat pe Isus. Am zis, "Chiar cum au făcut atunci, tot la fel fac ei astăzi." Poate ar fi bine dacă aş repeta, doar un moment, dacă avem timp. Acum, am zis, "Astăzi aflăm că în timpul reformei lui Luther, el... la acel timp, el a zis, 'Cel neprihănit va trăi prin credință. Omul care crede, e cel ce o obține.' Însă aflăm că mulți dintre ei au zis că au crezut și nu au obținut-o."

În zilele lui John Wesley, dacă au primit cea de-a doua binecuvântare, (ei au numit-o) sfințirea, sfințirea deplină, ei au fost fericiții și au strigat. Fiecare care a strigat a obținut-o. Însă au aflat că nu au avut-o. Mulți dintre ei au strigat și nu au avut-o.

În zilele Penticostale, ei au zis, "Acum a venit restabilirea darurilor, botezul Duhului. Cel ce vorbește în limbi, îl are." Am aflat că mulți au vorbit în limbi și nu l-au avut.

Astfel, ei spun, "Ei bine, roada Duhului, cam aceea este." Oh, nu, nu roada Duhului. Știința Creștină are aceea, unde abia... Dragostea este o roadă a Duhului. Apoi, ei au mai multă dragoste decât oricine și neagă Divinitatea lui Isus Cristos – numindu-L doar un profet, doar un om obișnuit, vedeți. Astfel, aceea nu o face. Permiteți-mi să o pun la îndoială, doar un minut.

Să Îl luăm pe Isus la o judecată de primă instanță. Dumnezeu să mă ierte pentru această afirmație de la platformă,

dar voi fi împotriva Lui pentru un minut, doar să vă aduc lumină, vedeți. Am doi oameni aici... În seara aceasta am să vă vorbesc din urmă, dintr-o altă zi, când Isus din Nazaret era pe pământ. Voi veni la voi și ne vom motiva împotriva acestui ins, Isus din Nazaret. Acum, toți știm că Dumnezeu este dragoste. Biblia spune că El este. Bine, dragostea Duhului este îndelung răbdătoare, bună, răbdătoare, blândă și celelalte – dragostea.

Acum să spunem, aș vrea să vă cer ceva. Vom lua ceea ce avem, un creștin. Priviți la acest preot bătrân al vostru. Stră-stră-străbunicul lui a fost un preot. El trebuia să se nască din seminația Leviții ca să fie un preot. Noi aflăm, acum, că el nu avea viața unui tânăr așa cum o aveți toți ceilalți. Ce făcea el? El se sacrifica. El era acolo să studieze Cuvântul, Cuvântul lui Dumnezeu. El trecea prin acelea, zi și noapte, zi și noapte, trebuia să cunoască fiecare literă din el, fiecare cuvânt din sul. Trebuia să-l știe pe de rost. Există ceva în aceea, că el trebuia să știe.

Apoi, pe lângă aceea, când tatăl vostru și mama s-au căsătorit, cine i-a pus împreună ca soț și soției? Bătrânul vostru preot evlavios. Cine a venit la tatăl vostru când era în nevoie și i-a împrumutat câțiva bani pentru ferma lui, fiindcă ipotecarii urmau să i-o ia. Cine a stat alături de el? Bunul și bătrânul vostru preot. Cine a stat lângă mama voastră acolo în cameră, când ea v-a născut? Bunul și bătrânul vostru preot. Cine vine la voi când sunteți bolnavi și în nevoie? Bunul și bătrânul vostru preot. Cine v-a binecuvântat, v-a dedicat lui Dumnezeu și v-a circumcis a opta zi? Bunul și bătrânul vostru preot. Când tatăl și mama voastră erau gata să divorțeze, cine i-a adus înapoi împreună, i-a ținut împreună? Bunul și bătrânul vostru preot. Când sunt probleme prin vecinătate, cine le poartă de grijă? Bunul și bătrânul vostru preot. Desigur.

Acum, acest bun preot știe că Biblia spune că Dumnezeu cere un miel pentru jertfă. Mulți dintre voi sunteți oameni de afaceri, deci voi nu creșteți oi. Cu toate acestea, Dumnezeu cere o oaie. Ei au făcut câteva Țarcuri acolo. Ei vindeau oile lor, astfel încât oamenii de afaceri să poată merge să le cumpere, să ofere o jertfă pentru sufletul lor, care o cerea Dumnezeu.

Ce a făcut acest Ins, numit Isus? De unde a venit El? Au zis că s-a născut dintr-o naștere virgină. Cine a auzit cândva de un astfel de lucru fără sens? Noi știm că mama Lui l-a avut – înainte ca ea cu Iosif să fie căsătoriții, El s-a născut. Noi aflăm că El avea un nume rău, de la început. Ce carnet de părtașie avea El? Dacă a fost un om evlavios, cu ce grup s-a atașat? Când preotul vostru a studiat, studiat, studiat și a studiat să cunoască acel Cuvânt, iată-L venind pe aici, spărgând ceea ce a zidit. L-ați numi voi pe acela Dumnezeu? Sigur că nu.

Acum câteva zile, când preotul vostru a făcut locul acela, acolo sus, de unde puteai cumpăra jertfa, ce a făcut această persoană tânără? A arătat bunătate? El a bătut... a împletit câteva funii împreună, câteva... a împletit ceva piele și s-a uitat la oameni cu furie; a răsturnat mesele acelea și i-a scos biciuindu-i afară de acolo. Și voi le numiți roade ale Duhului? Uitându-se la ei cu mânie?

Și priviți, i-a lipsit pe oameni de oportunitatea de a se închina lui Iehova! Omul de afaceri voia să I se închine. El nu creștea miei, s-a dus acolo să-i cumpere. El le-a răsturnat mesele, i-a lovit și i-a scos afară. Cine avea roada Duhului acolo, vedeți?

Ia te uită, vedeți. Nici roada Duhului, nici vorbirea în limbi, nici strigarea... Voi ziceți, "Ei bine, frate Branham, care este dovada? Care este dovada?" Legitimarea Cuvântului orei. Ei au avut Biblia. El a fost exact ceea ce a zis Iehova că se va întâmpla. Acea nu are nevoie de vreo interpretare. A interpretat-o acolo. Acolo au fost preoți voștri, acolo a fost tot ceea ce au avut și orice alt lucru, doar așa într-o rutină și orice alt lucru. Însă, totuși, ei nu au reușit să vadă Cuvântul. Și El a făcut Cuvântul acela să trăiască pentru epoca aceea. Acea este dovada acelei epoci.

Luther a avut dovada epocii lui, Wesley a epocii lui, Penticostalii a epocii lor. Însă noi suntem într-o altă epocă. Lucrurile acelea au fost bune. Dar ca la un bebeluș, apare un deget, un ochi și nas, dar după un timp el trebuie să devină o ființă umană. El trebuie să devină un copil matur, apoi să se nască – să aibă un suflet, trup, duh, să se poată mișca în jur.

Acum, aflăm că toate acestea, Isus le-a declarat. Și doar câțiva, doar cei ce au fost rânduiți la viață, L-au văzut. Nu gloate mari. Gloata Lui niciodată nu a putut fi ca gloata lui Caiafa. Păi, Caiafa ar fi putut chema toată națiunea împreună. Isus a chemat doar câțiva împreună. Nu mulți L-au cunoscut. Mii de mii, când El a venit pe pământ – a umblat pe pământ și ei niciodată nu au știut că El a fost aici. La fel va fi din nou! El va veni la cei care sunt chemați la viață. El știe cine este chemat la viață. Și El nu va... Este lucrarea Lui să se îngrijească de aceea.

Acum, observăm aceea, căci ei au ieșit din biserică și au crezut în El. Tot ce a spus Cuvântul despre El, aceea era El. Într-o zi El a plecat de la casa lor. Vreau să vorbesc

despre trei lucruri. Isus a plecat, moartea a venit și toate speranțele s-au dus. Aș vrea să vorbesc despre aceste trei lucruri câteva minute.

Isus a plecat. Și după ce a plecat, necazul a intrat. Acum, când El vă părăsește sau casa voastră unde locuiți, necazul este pe drum. Satan are o ușă deschisă când pleacă Isus. El s-a dus. Și curând ce a plecat, moartea a intrat. Când pleacă Isus, intră moartea. A fi despărțita de El este moarte. Astfel moartea a intrat când Isus a plecat. Și moartea s-a oprit la Lazăr.

Apoi, Acela în care au crezut și L-au iubit, ei au trimis după El să vină să se roage pentru Lazăr; fiindcă ei L-au văzut și au știut că El L-a cunoscut pe Dumnezeu; și Dumnezeu orice.. Marta a exprimat-o acolo în urmă, "Orice vei cere Tu lui Dumnezeu, acum, Dumnezeu o va face." Ea a recunoscut că El și Dumnezeu erau unul. El era Cuvântul orei. Deci, ea a recunoscut aceea. Ea știa că dacă ar putea lua legătură cu El.. Dar El era plecat și nu putea da de El. Au trimis după El și în loc ca El să vină, s-a dus mai departe. Apoi ei au trimis din nou și în loc ca El să vină, s-a dus mai departe.

Uneori ne întrebăm de ce se întâmplă acele lucruri. Dar, nu spune Scriptura că, toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce-L iubesc pe Dumnezeu? El știe ce face. Dacă zăbovește, aceea este în ordine. El știe ceea ce face. Acolo este un scop. Aflăm că El a zis, în Sfântul Ioan 5:19, "Adevărat, adevărat, vă spun, Fiul nu poate face nimic în Sine Însuși, decât ceea ce vede la Tatăl făcând." Tatăl I-a spus să plece și să fie plecat atâtea zile.

După ce zilele s-au împlinit, atunci a zis... ceea ce a zis

atunci, că, "Prietenul nostru Lazăr, doarme." Și El a zis, "Ei bine, așa e. Dar el a murit. Și mă bucur pentru voi că nu am fost acolo." Deoarece, ei ar fi încercat să-L facă să meargă la el să-l vindece sau să spună ceea ce ar fi trebuit să facă. Dar El știa ce trebuia să se facă. Astfel, El a făcut exact ceea ce era rânduit să facă: să stea departe. Observați-l la mormânt, când s-a întors. El a exprimat aceea – când a venit înapoi și a văzut casa lui. Toate speranțele s-au dus. Lazăr a murit. În fiecare ceas se gândeau în continuu, " Poate va veni pe scenă. Poate va veni pe scenă. Poate se întoarce." În final el a murit. Respirația l-a părăsit.

Ei s-au dus, l-au îmbălsămat, scoțând sângele din trupul lui, l-au înfășurat în in și miresme. L-au îmbălsămat și l-au pus în mormânt. Au pus o piatră peste mormânt, cum era obiceiul lor să-i îngroape în zilele acelea. Făceau o groapă în pământ și poate puneau o piatră peste ea, acela era obiceiul lor.

Prima zi a trecut, a doua zi a trecut, a treia zi a trecut, a patra zi a trecut. Omul intrase deja în descompunere în mormânt. Nasul poate i-a căzut (acela, cred eu că este primul lucru care cade, acela-i nasul) și a intrat în descompunere. Carnea lui s-a întors în praful pământului sau s-a dus înapoi. Sufletul lui era într-o călătorie de patru zile pe undeva, departe de el. Toate speranțele de a-l mai vedea vreodată în această viață s-au dus.

Apoi când toate speranțele s-au dus... Ei au așteptat – poate dacă va veni în prima zi, a doua zi, nu. Apoi el a murit. Și El nu a venit. A venit disperarea. După un timp probabil căci cineva i-a spus, "învățătorul este afară." Iat-o pe Marta alergând pe stradă!

Isus a venit în acea oră întunecată. Când orice speranță e dusă, în mod obișnuit, atunci vine El. El a venit chiar la timpul acela întunecat, atunci Isus apare pe scenă. Acum priviți. A venit și a chemat-o pe Marta. Prezența Lui a adus o speranță nouă. Nu contează dacă băiatul era mort, încă prezența Lui aduce o speranță nouă.

Prietene, poate stai aici în seara aceasta și doctorul a reeunțat la tine. Cancer, boală de inimă, poate într-un cărucior, olog, toată știința a spus că nu mai este speranță pentru tine. Depunerea de calciu a afectat oasele tale, încât nu le mai poți îndoi. Sau inima ta este atât de grav și doctorul Ți-a spus că ai putea pleca în orice minut. Oh, și o mulțime de oameni cu cancer și tuberculoză, poate sunteți la ultima speranță – și se pare că doctorul v-a dezamăgit. Cu toate acestea, a fi în prezența și recunoașterea prezenței lui Isus Cristos, aduce din nou speranță. Cineva poate chiar să v-o spună. Poate niciodată nu ați auzit de aceea. Poate cineva să spună, "Eu știu unde există o biserică. Ei cred în Dumnezeu și se roagă pentru bolnavi." Repede (acum tu ești gata să mori, vedeți), noi speranțe izvorăsc. Întotdeauna se întâmplă în acea oră întunecată. De obicei când cineva spune ceva despre aceea, vă spune despre Isus. Prezența Lui a adus speranțe noi.

Fie ca aceea să facă la fel în seara aceasta, cum a făcut seara trecută: când am văzut Cuvântul legitimat, dincolo de orice umbră de îndoială, care s-a manifestat și demonstrat; că acel Isus care a trăit cu o mie nouă sute de ani în urmă, care a murit la Calvar, a înviat a treia zi, s-a arătat acelor ucenici și le-a deschis ochii și a făcut această promisiune a zilei, este chiar aici în prezența noastră acum. E menită să aducă oamenilor speranțe. Noi speranțe strălucesc.

Poate cineva a zis, "Biserica s-a cam răcit de o vreme. Nu am mai avut o apă bună, proaspătă de câteva luni. Nu am mai avut o trezire. Se pare că toți stagnează," sau altceva. "Noi doar mergem la biserică, cântăm un imn, ascultăm câteva mesaje și mergem înapoi." Dar deodată, când începem să ne răcim, Isus vine pe scenă, ne înprospătează, ne aduce ceva nou. El întotdeauna este acolo să o facă. Noi speranțe apar când vine Isus. Prezența Lui aduce noi speranțe.

Ea a știut că El era acel Cuvânt manifestat al lui Dumnezeu. Ea a văzut acea epocă – sau dacă nu ar fi văzut-o, ea ar fi fost încă ortodoxă. Ea ar fi aparținut încă de biserică. Dar ea a văzut acel Cuvânt promis. Ea a văzut acel Cuvânt promis, manifestat prin El. Ea a știut că El era acel Cuvânt viu. Și când l-a auzit, nu-i păsa câți o criticau sau altceva, ea s-a dus la El, cât de repede a putut ea merge, vedeți. Ea a știut că El era acel Cuvânt manifestat.

Fără îndoială că ea a citit întâmplarea cu Ilie din ziua lui. Acum, El era Cuvântul manifestat al lui Dumnezeu în acea zi. El era un profet. Cuvântul Domnului vine la profet. Și acolo era o femeie, care avea un copilăș, care i-a fost dat printr-o binecuvântare, prin care profetul a binecuvântat-o. Ea avea acest copil. Într-o zi, cam pe la ora unsprezece, se pare că el a făcut insolație. El era afară în câmp cu tatăl său. Biblia nu zice că a făcut insolație, doar că a început să strige, "Capul meu! Capul meu!" Era cam pe la ora unsprezece ziua. Și a avut un slujitor, tatăl lui avea, care l-a dus acasă. L-a așezat în poala mamei sale, până cam la amiază, apoi a devenit din ce în ce mai bolnav, iar în final a murit.

Și acum, în loc să intre în disperare... Toți vecinii au venit să plângă și altele. Dar acea mamă fermă, copilul ei era mort, ea l-a dus în cămăruța aceea care a rânduit-o pentru

profet și l-a așezat în patul lui, în acel fel. Și a zis slujitorului, "Înhamă-mi un măgar și du-te direct. Să nu te oprești numai dacă îți voi spune." Oh, Doamne! Asta este! Nu avem timp pentru dezbateri și certuri. Am trecut de ziua aceea. Să mergem înainte. Trebuie să ajungem acolo. Avem o nevoie. Și astfel, ea a zis, "Du-te înainte. Nu te opri din mers, doar dacă îți poruncesc." Și s-au dus până au ajuns la Ilie.

Ilie, fiind un om al lui Dumnezeu – nu ca și Cristos; Cristos știa toate lucrurile, deoarece El era Dumnezeu – Ilie era o parte al lui Dumnezeu. Acela era Cristos în Ilie. Și acela era mesajul orei. Deoarece Cuvântul Domnului pentru ora aceea era cu acel profet.

Isus era plinătatea tuturor acelor profeții. Fiecare din ei doar l-a manifestat, aceea-i tot. Pe tot parcursul de la Iosif și cei treizeci de arginți, fiecare cuvânt l-a portretizat pe Cristos. La fel și Moise. David stând pe deal ca un rege respins, plângând, fiindcă a fost respins. Opt sute de ani după aceea, Fiul lui David a stat pe un deal. Acela a fost Duhul lui Cristos acolo în David. El era și Rădăcina și Vlăstarul lui David. Astfel, El a stat pe munte, plângând, ca un Rege respins. "Ierusalime, Ierusalime, de câte ori am vrut să te strâng, cum își strânge o găină puii." Ce era aceea? Acela era Cristos acolo în urmă.

Acela era Cristos plângând, când David a scris imnul, "Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit? Toate oasele mi se văd. Mi-au străpuns picioarele și mâinile. Și-au împărțit hainele mele între ei. Au tras la sorti pentru haina mea." Acela era Cristos vorbind în David.

El a fost manifestarea Cuvântului. Cristos a venit să împlinească acele lucruri care au fost vorbite prin profeții, deoarece Cuvântul era cu profeți. Am spus aceea în lecția de seara trecută: că El a venit să împlinească ceea ce au spus profeții despre El, fiindcă ei aveau Cuvântul. Și Ilie era profetul lui Dumnezeu, Cuvântul acelei zile. Astfel, femeia Sunamită a stat cu profetul acela până când el a venit și a manifestat puterea lui Dumnezeu, s-a pus peste copil și copilul a înviat.

Acum, Marta chiar că a recunoscut aceasta, deși era ocupată cu treburile casei, spălatul vaselor și altele. Dar acolo, ea a demonstrat cine era. Ea a arătat ceea ce era de fapt în ea. Ea s-a dus să ajungă la El, imediat. Dacă Dumnezeu a fost în Ilie, Dumnezeu trebuia să fie în Cristos. Știind că a dovedit că El era acea Persoană. Amin! Îmi place felul acela de hotărâre! Ea s-a dus la El. Ea trebuia să ajungă la El. Și ea a aflat acolo, în timp ce a ajuns la El – acum amintiți-vă – știa că El nu s-a schimbat, că Dumnezeu niciodată nu-și schimbă programul. Dacă El a fost în Ilie și a putut învia morți, El era în Cristos și putea învia morți și chiar dacă, nu ar fi făcut-o, este același Dumnezeu.

Încă El nu s-a schimbat! E același Dumnezeu în seara aceasta cum a fost întotdeauna, El este același ieri, astăzi și în veci. El nu se schimbă. El știa că ea cunoștea ceea ce era în El. Priviți, doar în câteva minute. A dovedit-o, când ea i-a zis ceva despre fratele ei. Ea a zis, "Doamne, eu cred că Tu ești..."

Și El a zis, "Eu sunt Învierea și Viața. Chiar dacă a murit, va trăi. Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată. Eu Sunt – Acela este EU SUNT care a fost în rugul aprins cu Moise. Eu sunt Învierea! Eu sunt Viața! Eu am

fost Acela! Eu sunt încă Acela! Eu sunt Învierea și Viața: cel ce crede în Mine, chiar dacă a murit, încă va trăi: oricine trăiește și crede în Mine, nu va muri niciodată.”

După această mare asigurare pe care a avut-o ea, că El era Cuvântul promis, când El a zis (fiind un profet, El nu putea minții) astfel, când El a zis, “Eu sunt acel EU SUNT. Eu sunt Acela care este învierea și viață.” ea a zis, “Eu cred că Tu ești Acela, Fiul lui Dumnezeu care trebuie să vină în lume. Chiar dacă fratele meu este mort, zăcând acolo în mormânt, (trupul lui se descompune acum), dar chiar acum, orice vei zice, se va împlini.”

Tot ceea ce a vrut ea, era să-L audă zicând acel lucru. Oh, Marta, unde suntem în seara aceasta? “Doar vorbește Cuvântul, slujitorul meu va trăi” Doar ascultați-l cum o spune. Ar fi putut ei veni să-i spună că El a zis-o, dar aici era El Însuși. O, Dumnezeule! Deschide ochii care nu văd, să fie în stare să vadă, când El, în atmosfera prezenței Lui vorbește, Cuvântul întotdeauna este manifestat. Ea a zis, “Orice vei cere lui Dumnezeu, Dumnezeu îți va da. Doar lăsa-mă s-o aud!”

Ea a vrut ca El să spună Cuvântul. Acea-i tot ce a vrut ea să audă. Doar să primească Cuvântul. Tot ce avea ea nevoie, era să-L audă zicând că El o va face. Și El ar fi făcut-o chiar atunci, dar vedeți, prin viziunea pe care Tatăl i-a arătat-o, El trebuia să stea lângă mormânt.

Oh, Doamne! țineți-vă credința! Dumnezeu lucrează orice lucru corect. Acea va fi în ordine. Doar așteptați, până când ea ajunge la mormânt. Observați, dacă ea Îl putea determina să zică. Chiar dacă el era deja... Toate

speranțele erau duse, toate. El era mort, putrezind în mormânt. Doar să-L audă că o spune, era tot ce a vrut ea.

Acum când El a zis, "Eu sunt Învierea și Viața," ea a crezut. A crezut aceea. Acum, observați, acum trebuia să creadă imposibilul. Când ea L-a auzit zicând, "Eu sunt Învierea și Viața. Chiar dacă a murit, încă va trăi: și oricine trăiește și crede în Mine, nu va muri niciodată." A zis, "Crezi tu aceasta?" Și ea a zis, "Da, Doamne, o cred. Cred că Tu ești Fiul lui Dumnezeu care trebuia să vină în lume." Îmi place aceea.

Îmi place aceea. Am mai spus-o înainte. Ar potrivi din nou. Am vorbit cu o femeie nu de mult timp, era într-o anumită biserică, am menționat aceasta aici cu un timp în urmă, care nu credea că El era Dumnezeu, Divinitatea Lui. El a fost doar un profet, un om obișnuit. El a fost aceea, într-adevăr. El a fost aceea, plus Dumnezeu, vedeți. El era manifestarea. Isus este trupul, masculin, bărbatul. Dumnezeu era ceea ce locuia în El. Dumnezeu era în El. El era un Dumnezeu-om. El era un om, deși era Dumnezeu manifestat în trup uman. Când îl vedem pe Isus, îl vedem pe Dumnezeu. Aceasta a spus El, "Când îl vedeți pe Tatăl, mă vedeți pe Mine." Îl vedeți pe Tatăl, deoarece El era reflecția, deoarece El era Cuvântul, amin, care era la început. Amin.

El a numit profeții, dumnezei. Știați aceasta? El a zis, "Voi îi numiți dumnezei, pe cei la care vine Cuvântul lui Dumnezeu. Cum mă puteți voi condamna când vă spun că Eu sunt Fiul lui Dumnezeu?" Deoarece același Cuvânt a zis că El va fi acolo. Și acolo era Cuvântul manifestat din nou. Și totuși ei nu-l credeau.

Această femeie mi-a zis, "îți pot dovedi..." A zis, "Îmi place să te aud predicând, dar există un lucru pe care-l faci prea mult."

"Ei bine, care este acela?"

A zis, "Tu îl lauzi prea mult pe Isus."

Am zis, "Sper ca aceea să fie tot ce va avea El împotriva mea când va veni." Am zis, "Sper că aceea este toată greșeala ce o poate El afla în mine." Am zis, "Dacă aş avea zece mii de limbi, nu aş putea vorbi suficient, oh, ceea ce este El!"

Ea a zis, "Dar, tu Îl faci Dumnezeu."

Am zis, "El a fost, altfel, El a fost cel mai mare înșelător pe care l-a avut lumea cândva."

Ea a zis, "El a fost un profet."

Am zis, "El a fost un profet, este adevărat, un Dumnezeu-profet: plinătatea Cuvântului. Profetul doar a avut Cuvântul venit la El. Acea l-a făcut un profet. Dar El era plinătatea Cuvântului ."

Și ea a zis, "Îți pot dovedi... Tu Îl faci Divin." Am zis, "El era Divin."

Și ea a zis, "El nu putea fi Divin." Am zis, "Dar El a fost."

Ea a zis, "Tu ai zis căci crezi Biblia." Am zis, "O cred."

Ea a zis,
"Îți
dovedesc,
cu
Biblia ta, că El nu
era
Divin."

Am zis,
"Fă-o. Dacă Biblia zice așa, atunci o voi crede, fiindcă eu cred căci Cuvântul este corect."

Ea a zis,
"Pe
drum,
spre
mormântul
lui
Lazăr,
îți amintești de aceea
în
Sfântul Ioan 11?"

Am zis, "Desigur, doamnă."

A zis, "Ei bine, acum, pe drum în jos, El a plâns. Biblia zice că El a plâns."

Am zis, "Desigur, Biblia a zis că El a plâns." A zis, "Cum poate fi Divin și să plângă?" Am zis, "El era uman."

"Uman și Divin?" Am zis, "Da, doamnă. Tu nu reușești să o vezi că El era un om care mergea acolo, plângând cu cei ce plângeau. Acesta-i adevărul, era întristat cu cei întristați. El era un om. Dar când și-a îndreptat trupușorul Lui fragil și a zis, 'Lazăre, ieși afară,' și un bărbat care a fost mort timp de patru zile s-a ridicat în picioare – aceea trebuia să fie mai mult decât un om. Acela a fost Dumnezeu în Om. Cine poate învia morți în afară de Dumnezeu?" El este Învierea și Viața. Acesta-i adevărul.

În seara aceea, în larg, când El era acolo pe mare, obosit, zăcea în spatele corabiei, unde... Zece mii de diavoli au jurat că Îl vor îneca în noaptea aceea. Și bărcuța aceea veche, plutea în jur ca un dop de plută în larg, pe o mare agitată și diavolii aceia s-au gândit, "Acum L-am prins. El doarme. Vom îneca tot grupul." Oh, El era un Om, obosit. Însă, curând ce s-a trezit și-a pus piciorul pe punte, s-a uitat în sus și a zis, "Liniștește-te, oprește-te." Vânturile și valurile s-au supus. Acela a fost mai mult decât un om.

El a fost un om când era flămând, a coborât de pe munte

căutând o bucată de pâine sau ceva să mănânce, sau un fruct dintr-un smochin. Dar când a luat cinci pâinișoare și doi pești și a hrănit cinci mii, acela era Dumnezeu în Omul acela. Este adevărat. Oh, orice bărbat care crede câtuși de puțin, o va crede. Toți poeți care au

crezut-o... Nu-i de
mirare că unul a scris:

Trăind, El m-a iubit, și
murind, El m-a salvat; Îngropat, mi-a dus păcatele departe;

Înviind, El m-a îndreptățit veșnic; Într-o zi El va veni, ce
glorioasă zi!

Eddie Perronet, când... Cântările lui nu se vindeau. Într-o zi,
mișcat sub efectul Duhului Sfânt, a luat un creion. A scris
cântarea de inaugurare, când a scris:

Toată închinarea puterii
Numelui lui Isus! Îngerii prosternații
să cadă;

Să
aducă diadema regală,

Să-l
încoronăm Domn al tuturor!

Desigur, aceea credem că a fost El. Da, domnule!

Ea a trebuit să creadă acum imposibilul, față de gândirea modernă a zilei. Tot la fel trebuie să credeți și voi imposibilul, ca să vedeți viață nouă, să vedeți ceva întâmplându-se. Însă, dacă El a recunoscut... ea L-a recunoscut a fi Cuvântul, apoi imposibilul putea avea loc, deoarece El este Creatorul și va sta alături de orice a zis El.

Acum toate lucrurile sunt posibile pentru cei ce cred. Acela-i Cuvântul Lui. Dar lucrurile imposibile sunt manifestate când Dumnezeu este luat pe Cuvânt. Da, domnule! Când Dumnezeu este luat pe Cuvânt, imposibilul este manifestat. Când Dumnezeu zice că va fi, atunci luați acel Cuvânt și urmăriți-l, imposibilul se întâmplă. Cu siguranță se va întâmpla.

Însă, observați, chiar în toate acelea, ea a zis, "Chiar acum, Doamne, orice vei cere lui Dumnezeu, Dumnezeu o va face." Ea a știut că dacă va putea obține acel Cuvânt venit din El, era tot ceea ce avea ea nevoie să facă, era să obțină acel Cuvânt. Da, aceea a fost ora ei cea mai întunecată. Isus a venit pe acolo și a chemat. Oh, ce lucru au văzut ei! O înviere!

Să ne uităm la mai multe situații când au venit orele întunecate. A fost odată un bărbat numit Iov, unul dintre cei mai bătrâni profeții din Biblie. El a fost un om mare. El l-a iubit pe Domnul. A făcut tot ce a știut mai bine. Și Satan a dorit să-l cearnă. Astfel i-a zis lui Dumnezeu într-o zi... Dumnezeu i-a zis, mai degrabă, "Unde ai fost, Satan?"

El a zis, "Oh, am umblat pe ici-colo, în sus și în jos pe pământ."

A zis, "L-ai observat pe robul meu Iov? Nu există nimeni ca el pe pământ.

El este un om desăvârșit."

"Oh," a zis el, "sigur. Tu i-ai dat totul, i-ai făcut orice lucru. Desigur, el este un om mare. Dar, dă-l în mâinile mele o dată. Îi voi schimba dispoziția. Îl voi face să Te blesteme în față."

El a zis, "Tu nu o poți face." Acea este încrederea Lui într-un credincios. De ce? El este Infinit. El este Etern. El cunoaște sfârșitul de la început. El a știut că Satan nu o putea face, deoarece El este Cuvântul. El a știut ce va face Iov.

Acum, ne amintim de Iov. El l-a umplut de bube, i-a ucis copiii, i-a luat tot ce a avut, sănătatea lui s-a dus. Chiar când mângâietorii lui au venit, nu au putut face nimic, decât să-l acuze de a fi un păcătos ascuns. Și bătrânul Iov a ajuns într-un loc, încât a fost foarte dificil. Trebuie să ajungeți mai întâi în agonie. Trebuie să ajungeți într-un timp când este capătul drumului.

Iov a ajuns la capătul drumului, când a zis, "Blestemată fie ziua când m-am născut! Fie ca soarele să nu mai strălucească

și fie ca luna să nu strălucească noaptea! Fie ca numele să nu se mai pomenească!” Și în acea suferință, atunci a venit Isus pe acolo.

El a privit în jos și a zis, “Văd cum o floare moare și se ridică din nou primăvara. Dacă un pom se apleacă în jos, el se ridică iarăși prin mireasma apei.” El a văzut toată viața botanică revenind la viață. Însă a zis, “Un om căzut la pământ care își dă duhul, unde este el?”

El știa că este un om bătrân. El a zis, “Fiii lui vin și îl plâng și el nu-și dă seama. Oh, de m-ai ascunde în mormânt și să mă Ții într-un loc secret până când va trece mânia Ta. Hotărăște-mi un timp și stabilește-mi o vreme.”

El mergea înainte, vorbind în acel fel. Era la sfârșitul suferinței lui. Ce se va întâmpla? Frunzele trăiesc, revin pe pom. Florile revin din nou. Orice altceva revine. Însă un om când moare, își dă duhul. El era în agonie. El nu știa ce i se putea întâmpla, fiind la vârsta aceea. Când a ajuns în acea stare, atunci a venit Isus pe acolo. Dumnezeu i-a îndreptat capul spre cer și el l-a văzut pe Isus venind, în zilele din urmă.

În acea oră întunecată, când soția lui i-a zis, “Blestemă pe Dumnezeu și mori,” totuși el a spus, “Femeie, tu vorbești ca o femeie nebună. Domnul a dat și Domnul a luat. Bindecuvântat fie Numele Domnului.” Chiar și soția lui l-a respins, biserica l-a respins, toți l-au respins. În acea oră întunecată, când nu știa unde se va duce de acolo, Isus a venit pe acolo. Atunci el a strigat, “Eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește și în ultimele zile, El va sta pe pământ. Și chiar dacă viermii

pielii vor distruge trupul acesta, încă în trupul meu Îl voi vedea pe Dumnezeu, Îl voi vedea eu însumi.” În cea mai întunecată oră a lui, atunci Isus a venit pe acolo. Da, domnule!

Moise... Pentru Moise, cea mai întunecată oră pentru el, a fost în Israel. El a fost chiar în linia de datorie. L-a întâlnit pe Dumnezeu acolo sus într-un rug, și a zis, “Eu Sunt Cel Ce SUNT.” El a coborât și a luptat cu tot felul de imitații ale lui Iane și Iambre, care încercau să-i imite cuvântul. În toate acestea, el a stat corect cu Dumnezeu. În final l-a convins pe Israel să creadă în el.

Aici ieșea el din Egipt, înaintând spre Țara promisă, când Dumnezeu a zis,

“Vă
veți închina Mie
pe acest munte.” Acela

era

Cuvântul

lui

Dumnezeu. Moise a știut că va trebui să meargă pe
acel munte. Amin. Dumnezeu a zis așa! Nici un Faraon nu-l
putea ucide. Nici un
diavol nu-l putea ucide. Nimic nu-l putea ucide. El va veni pe
muntele acela.

Aleluia! Mă simt religios. El va merge la muntele acela.

La fel suntem și noi pe drumul nostru spre Glorie. Nimic
nu ne va opri. Dumnezeu Își va dovedi Cuvântul. Mie nu îmi
pasă ce se întâmplă,
El o va face oricum. Da.

Pe drumul lui, chiar în linia datoriei, iată-l prins între munți. Și aude un vuiet în spatele lui. Ce era aceea? Carele lui Faraon venind cu miile, înarmați cu sulite și alte lucruri, să-i lovească și să-i calce în picioare. Acolo era Marea Roșie, aceea l-a oprit. Ce a făcut el? A ajuns în primejdie. Toți oamenii strigau, "Oh, am încurcat-o acum. Faraon ne va ucide! Săbiile lui vor trece prin noi! Copiii noștri vor muri aici în pustie!" Moise a strigat, "O, Dumnezeule!"

Și apoi Isus a venit pe scenă. El a fost Stâlpul de Foc. Acea este adevărat. El a coborât și a atârnat între el și pericol. Amin! El este mediatorul nostru. El este același Isus. Amin! Un mediator. Acolo era El, stând acolo: întunecime pentru Egipteni, cei ce au venit să încerce să facă ceva referitor la aceea, El a fost lumină pentru ei, prin care să umble. Apoi dimineața... Când vântul a început să sufle foarte tare în noaptea aceea, ce a făcut El? El a venit în forma Stâlpului de Foc. amintiți-vă, El încă este acel Stâlp de Foc. Da, domnule.

Când El a fost pe pământ, El a zis, "Eu vin de la Dumnezeu și mă întorc la Dumnezeu." Și după moartea, îngroparea, învierea și înălțarea Lui, Sfântul Pavel, pe drumul lui spre Damasc, el a fost lovit de acel Stâlp de Foc. amintiți-vă, el era un Evreu. El nu ar fi zis aceasta: el a zis, "Doamne, cine ești Tu?" [cu literă mare D-o-m-n, Elohim.] "Cine ești Tu de Te-am persecutat?" El a zis, "Eu sunt Isus."

Amin! Aleluia! El este primul și ultimul ! El încă este același! "Încă puțin și lumea nu Mă va mai vedea. Totuși voi Mă veți vedea. Eu voi fi cu voi, chiar și în voi." Același Stâlp de Foc, același Dumnezeu făcând același lucru cu aceeași promisiune. Amin ! Manifestându-și Cuvântul. "Eu sun5t

Învierea și Viața. Eu sunt Cel ce era, Cel ce este și Cel ce va veni.” Da, domnule ! “Părinții voștri au mâncat mană în pustie.” El a zis, “Ei sunt toți morți. Dar Eu Sunt Cel Ce SUNT.” Moise la rugul aprins, acela era EU SUNT. El încă este EU SUNT. Nu am fost, EU SUNT (timpul prezent, tot timpul).

Aflăm aici că Moise era prins în Colțul acesta și că Cristos a coborât. Acum, Biblia spune că, Moise a socotit ocară lui Cristos ca o mai mare bogăție față de toate comorile Egiptului.” Ocară lui Cristos – Cristos era ungera, logosul ce a ieșit din Dumnezeu, îngerul. Orice cititor al Bibliei știe că îngerul acela era Cristos. Și acolo era El în pustie și a venit pe scenă în forma a ceea ce trebuia să se manifeste. Glorie lui Dumnezeu! El vine astăzi într-o formă, același Cristos, să se manifeste. El le-a spus că îi va scoate afară. Și El o făcea. Acolo, El a venit să stea alături de Cuvântul Său, să-L dovedească.

Apoi, după ce a venit, așa cum a făcut cu Marta, apoi a chemat. El a zis, “Moise, de ce te plângi? Vorbește acestor oameni, să meargă înainte.” În acea oră întunecată, Marea Roșie s-a deschis și ei au trecut continuând călătoria lor, să împlinească Cuvântul lui Dumnezeu. Da, era cea mai întunecată oră a lui Moise. Atunci, Isus a venit pe acolo. Avem timp acum... Și El l-a chemat pe Moise.

Am vrea să vă atragem atenția la un alt om. Numele lui a fost Iair. Sunt așa mulți astfel de oameni astăzi în lume. El era un credincios secret. El l-a iubit pe Isus. A auzit despre El. L-a crezut. Dar, vedeți, era deja atașat de o organizație. Și doar nu putea ieși afară să o mărturisească. El a crezut-o, dar nu o putea mărturisi. Astfel el s-a atașat cu necredincioșii; cu toate că el credea cu adevărat.

Știți, când un bărbat ajunge în forma aceea, uneori Dumnezeu îl aduce la o demascare. Este pericol, când într-adevăr ne arătăm culorile, ceea ce suntem de fapt. Astfel, acolo era el. Deja era atașat cu necredincioșii. S-a dus și și-a pus numele în registru și altele. El era un preot. Astfel, doar îi era greu să facă o mărturisire, fiindcă acela era tichetul lui de masă. Astfel că... Totuși l-a crezut pe Isus.

Într-o zi, fetița lui s-a îmbolnăvit. Oh, Doamne. Fără îndoială, un astfel de om ar fi chemat doctorul. Medicul a venit și a consultat copila. Febra a crescut tot mai mult. După un timp era foarte fierbinte și așa mai departe, în final a ajuns pe punctul morții. El a ajuns în agonie. Trebuia să facă ceva. Doar că nu știa ce să facă. Astfel s-a gândit, "Dacă doar aș putea să-L gădesc, oriunde ar fi..." Acum nu a mai așteptat până să fie noapte, cum a făcut Nicodim, ca să aibă un interviu particular. Era timpul pentru acțiune, a venit timpul pentru acțiune. Și trebuia să acționeze, atunci.

Mă gândesc, frate, soră, la fel este și acum. A venit timpul pentru acțiune. A sosit timpul să credeți sau să nu credeți. Linia de separare sosește la fiecare bărbat și femeie. Vine la orice copil. Uneori când treceți de linia aceea, vă rămâne un singur lucru: aceea-i judecata, când depășiți între milă și judecată, când treceți de linia aceea.

Amintiți-vă, el a intrat în agonie. Nu știa ce să facă. Acolo stătea preotul lui, toți rabinii stăteau în jurul lui. Părtășia era cu el, acolo, peste tot urmărind cum moare fetița lui. Doctorul stătea afară cu mâinile încordate, dând din mâini, "I-am dat toate medicamentele pe care le-am știut, și totuși..." Vedeți, acela a fost Isus lucrând tot timpul. Isus a făcut aceea cu un scop, să scoată

moartea din acea ființă mică.

După un timp, mi-l închipui luându-și pălăria neagră și punând-o și cum și-a luat haina de preot. "Unde te duci?" "Mă grăbesc să cobor la râu. Mă duc după El!"

Oh, Doamne! Și a plecat în acea oră de agonie. Trebuia să facă o decizie: să-și lase copila să moară, sau... Știa că aceea era manifestarea Cuvântului. El era un preot și a citit Cuvântul. Și el știa că aceea era manifestarea lui Dumnezeu. Dumnezeu era în Cristos împăcând lumea cu Sine. Știa acest lucru. Și a fost forțată spre problema aceea. Trebuia să facă o decizie, să-și lase copila să moară; sau să-și facă mărturisirea. Când a ajuns în acea agonie, era cam în timpul când Isus a venit pe acolo. El s-a dus să-L întâlnească. El a zis, "Voi merge cu Tine, oriunde zici."

Și acolo pe drum, venea un servitor. Cea mai întunecoasă... În aceeași zi în care a mărturisit că o crede. El însuși s-a autoexclus atunci și s-a expus în ochii publicului, spunând că era un credincios în Isus. Și iată că a venit un servitor și a zis, "Nu mai necăji pe nimeni, fiindcă fata ta deja a murit. Ea a murit ieri. Ea deja este moartă. Nu mai deranja cu așa ceva."

Și cu toate că inima lui aproape a cedat, el și-a ridicat privirea și a văzut ochii aceia a lui Isus, care i-a zis, "Nu Ți-am spus eu, nu te teme, dacă vrei să vezi slava lui Dumnezeu. De ce Ți-e frică? Deja Ți-am spus că voi veni."

El deja a zis că va veni. El deja a spus că va face aceasta. Și iată-L aici făcând-o. Amin. El a spus că se va ridica pe

scenă în ultimele zile și va face aceste lucruri, ce le-a și făcut – ce am citit seara trecută și am vorbit. Iată-L aici făcând-o. De ce vă e frică? Amintiți-vă când El a venit și a chemat-o din moarte. El a venit pe scenă și a chemat-o din moarte.

Orbul Bartimeu, odată, a ajuns în cea mai întunecată oră. Isus a fost acolo, a organizat un dejun al oamenilor de Afaceri Creștini, acolo jos în Ierihon. Și l-a întâlnit pe Zacheu acolo jos. El l-a întâlnit într-un pom, pe o stradă. Astfel când el a fost... El nu ar fi organizat nimic altceva, sunt sigur, vedeți. Astfel când El a venit acolo jos, El l-a întâlnit... Zacheu s-a dus cu El. Orbul Bartimeu a fost orb de când era un băiețel. Astfel, s-a gândit că Isus ar putea veni pe poarta aceea, și el aștepta.

După puțin timp a auzit mult zgomot și toți treceau pe acolo. Și i-a auzit pe preoții zicând, "Hei! Hei, Tu! Tu care te urci pe deal acolo – am auzit că înviezi morții. Avem un cimitir întreg, plin cu ei, aici sus. Dacă Tu ești Mesia [dacă tu ești Mesia], vino aici sus și înviază morții aceștia." Știți, același diavol încă trăiește, în formă de religiei, în același fel. "Da Tu ești Mesia și înviezi morți, avem un cimitir întreg plin cu morții aici, sus. Vino." Oh, fiecare striga, unul exclama, "Osana Profetului", altul striga aceasta, aceea sau cealaltă – era așa o confuzie. Acest orb s-a gândit, "Oh, L-am omis. El vine pe acolo pe jos și eu m-am gândit că va veni pe aici. Am fost pus într-un loc greșit." Și a început să strige. S-a gândit, "Dacă El este Cuvântul, El este Dumnezeu. El trebuie să fie." A spus, "Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine!" În acea oră de agonie a strigat.

Acum, Isus, dacă Îl veți observa, era la Ierihon. Ei spuneau că el era cam la o sută treizeci de metri de unde era Isus, cu

mii de oameni îngrămădiți în jurul Lui. El nu putea auzi strigătul aceluia om. Nu, însă El l-a simțit. El s-a oprit. Aș vrea să predic într-una din aceste seri: "Și apoi Isus s-a oprit." Oh, dar când Isus s-a oprit, ce s-a întâmplat? El l-a chemat. "Învățătorul a venit. Nu te îngrijora," au zis ucenicii, "Te cheamă. El te cheamă." L-a chemat afară din mulțimea aceea.

El face același lucru acum. Ați prins-o? "Învățătorul a venit și v-a chemat." El cheamă din orbire la lumină, din întunecime la lumină, la fel cum l-a chemat pe Lazăr din moarte la viață. Învățătorul a venit și te cheamă. Și când l-a chemat, El i-a redat vederea.

Micuța femeia cu scurgerea de sânge, odată era sus pe deal; și-a cheltuit toți banii cu doctorii. Fără îndoială că și-a vândut totul, au vândut ferma, au ipotecat-o. Au cheltuit tot ce au putut cu medicii. Nici unul nu i-a făcut vreun bine. În mod constant ea a devenit din ce în ce mai rău. Sângele nu se oprea. În mod constant, aceea a continuat. Ea a devenit din ce în ce mai rău. Și într-o zi, în timp ce stătea acolo, croșetând sus pe dealul unde locuia, ea s-a uitat jos în vale și a văzut o barcă venind. Toți au început să strige, "Osana Profetului!" Ea a auzit despre El. Credința vine prin auzire. Acum ea a zis, "Voi merge acolo jos să-L văd." Când s-a dus acolo jos și a privit de prima dată Cuvântul lui Dumnezeu manifestat în trup, a existat ceva în vorbirea și privirea Lui, încât ea a știut că era El. Da, domnule! "Oh, dacă aș putea numai să-I atrag atenția într-un fel. Dacă aș putea doar să-L ating în vreun fel."

Și s-a strecurat prin mulțime și I-a atins haina. Acum amintiți-vă, nu era degetul ei ce a simțit El. Nu, domnule. Deoarece hainele Palestiniene atârnă liber. Atunci Petru a

zis, "Toată lumea Te atinge." El a zis, "Dar aceasta a fost o atingere diferită. Îmi dau seama că am slăbit."

Isus a venit. Bani ei s-au terminat. Totul s-a dus. Dar, în acea oră întunecată când sângele nu se oprea și doctorii nu o puteau ajuta, Isus a venit. Și ce a făcut El? A chemat-o, s-a uitat în jur până când a găsit-o. Și a zis, "Tu ai avut o scurgere de sânge, dar aceea s-a oprit." El este același ieri, astăzi și în veci. Învățătorul a venit și te cheamă. El a venit și a chemat. El a chemat-o să fie din nou sănătoasă.

Micuța femeie de la fântână, despre care am vorbit seara trecută... Toate speranțele s-au dus. Probabil, poate al cincilea soț a părăsit-o. Ea tocmai și l-a luat pe al șaselea în noaptea aceea. Și ea avea o mică îndoială referitor la el. Moral ea era terminată. Ea voia să fie o doamnă adevărată. Fără îndoială a citit Biblia. Și ea s-a dus pe acolo, s-a dus sus pe la ora unsprezece. Ea nu putea să vină dis-de-diminează când veneau femeile neprihănite. Ele își așezau apa sus pe cap, în ulcioarele lor și se întorceau. Astfel ea nu putea veni să se amestece cu ele. Ele aveau o separare despre aceea în acea zi. Cei dreți și cei răi nu se puteau amesteca împreună. Cele imorale stăteau la locul lor. Astfel ea nu a putut veni împreună cu celelalte. Ele nu ar fi lăsat-o să vină. Astfel, după ce fiecare își lua apa și plecau, urma ea. Apoi venea ea, acolo cu ulciorul ei pe cap. Fără îndoială ea mergea pe acolo, gândindu-se, "Acum omul cu care m-am căsătorit, cu care m-am luat seara trecută, mă îndoiesc de el. El este un om... Se comportă atât de ciudat. Eu doar nu știu nimic despre el. Încă nu am avut șansă. Sunt exclusă din societate. Și nu pot merge la bisericile acelea. Ele nu... Doar priviți la ele! Eu nu știu ce să fac. Eu sunt apăsată.

"Eu am citit Biblia. Cu siguranță, într-o zi profetul acela va

veni pe scenă. Acum, eu știu că ei au pretins că nu există un astfel de lucru și că poate va fi doar peste o sută de ani sau o mie de ani. 'Îl așteptăm de mii de ani și încă nu s-a întâmplat. Astfel, acum nu-l mai așteptăm. Totul este așa, oh... Nu, noi avem biserici și alte lucruri. Astfel că, nu avem nevoie de nimic de genul acesta'"

Deci, ea s-a dus acolo în acest fel, gândindu-se. Știți, când vă gândiți la El, atunci se-întâmplă să vi se arate. Așa cum am vorbit seara trecută, când ei erau pe drum spre Emaus. În timp ce ea s-a gândit la toate acele lucruri, ea a auzit un bărbat zicând, "Dă-mi să beau." Doar că, în cele mai întunecate ore ale ei, când moralul ei a căzut... Poate o domniță frumoasă, a ajuns în stradă să trăiască în acel fel. Uneori nu este greșeala fetelor, este greșeala părinților ei care au lăsat-o să iasă în acel fel. Și acolo era ea, poate cu buclele ei mici atârând. Ea era epuizată, mergând pe acolo, obosită. Nimeni nu avea nimic de a face cu ea, o copilă. Poate era o poveste măreață în spatele acelei situații. Oricum, știu un lucru. Ea a citit Biblia și a crezut Biblia. Și acolo era o mică sămânță așezată în inima ei zicând, "Dacă se întâmplă cândva, o voi ști." Ea a fost predestinată la aceea.

Priviți la Iuda stând acolo și la comportamentul pe care l-a avut. El a fost negru în adâncul inimii lui. Lumina a strălucit în exterior, în faptele lui, dar jos în inima lui, el nu a crezut. Și aici era ea... Vedeți, lumina nu a putut ajunge jos la aceea. Dar aici era ea, crezând. Ea a crezut,

dar viața ei a fost înnegrită. Dar, când lumina a pătruns acolo sus, a șters tot întunericul. Asta e diferența.

Vedeți, ea s-a născut pentru scopul acela, vedeți. Ea, ea a zis... Când El i-a spus câți soți a avut ea... Ce s-a întâmplat? Dintr-o dată s-a emoționat. A ajuns în agonie. Ea a zis, "Domnule, îmi dau seama că ești un profet. Știu că atunci când va veni Mesia, El va face aceste lucruri." Atunci El a chemat-o. Atunci El a chemat-o. "Eu sunt Acela, Cel care vorbește cu tine." Ea a recunoscut aceea prin Cuvântul lui Dumnezeu. El a chemat-o din păcatul ei la o lumină, iar numele ei este în Biblie. Și ea are viață veșnică astăzi.

El vă poate chema în același fel, fiindcă El este același ieri, astăzi și în veci. Da, moralul ei era căzut. Totuși încă ea știa că El are acel discernământ. Ea a știut că acela trebuia să fie Mesia. Apoi când Isus a zis, "Eu sunt Acela, Eu sunt Acela," ea a știut că e așa.

Odată ucenicii erau într-o corabie. Toate speranțele li s-au dus. Furtuna... Ei au plecat fără Isus. Furtunile erau... Așa cum a fost acasă la Lazăr, toate speranțele erau duse. Vechea bărcuță a început să ia apă. Ei Țipau, strigau și poate se rugau; și s-au dus – să facă ceva semnale luminoase. Barca se umplea cu apă, catargurile căzute, vâslele rupte. Se Țineau unul de altul, strigând.

Și în acea oră foarte întunecată, Isus a venit pe acolo. Însă, El arăta ca o umbră pentru ei. El arăta înfricoșător, ca o nălucă. Și ei au strigat plini de frică. Aceea este problema și astăzi. Isus vine la timpul, când e cea mai întunecată oră a voastră și voi vă temeți de El. Voi nu știți ce este. Ei nu

au știut ce era El. Ei au zis, "Oh, e un duh!" Ei au țipat. Apoi, El i-a chemat și a zis, "Nu vă temeți, sunt Eu." În cea mai întunecată oră, Isus a venit acolo să ajute. În acel fel vine El, întotdeauna, în cea mai întunecată oră. Apoi Isus a venit și S-a manifestat Însuși, a venit la ei. Petru a zis, "Dacă ești Tu, poruncește-mi să vin pe apă." Isus a zis, "Vino."

Știți ce, prieteni? Curând El va veni pentru cei din ultimele zile. Acum, nu este ciudat că biserica a ajuns în această oră întunecată din nou? Acum eu voi spune ceva aici. Aceea nu este o doctrină, eu doar profetesc. Voi știți ce s-a întâmplat? Curând se va ajunge la un punct, însemnați cuvântul meu, când toate denomițiile vor trebui să se atașeze de Consiliul Ecumenic. Dacă nu vor vrea, ei nu vor avea sprijinul Consiliului.

Prin urmare, va fi un boicot, că nimeni nu va putea merge la aceste biserici, sau să meargă la vreo biserică. Dacă nu veți avea un semn de la biserica voastră, nu puteți cumpăra sau vinde. O vedeți? Așa cum a mai fost, tot așa va fi din nou – un semn al fiarei. Și biserica își va da seama, aceia vor fi oamenii spirituali. Și voi Penticostalilor, oricum, trebuie să recunoașteți aceasta. Ați început să o simțiți. Când bisericile voastre... Multe dintre organizațiile Penticostalilor, (și nu trebuie să le numesc, dar voi știți), chiar acum ele aderă la aceea. Ei au mărturisit că au făcut-o.

Și când veți face aceea, ce se va întâmpla cu voi? Va trebui să reenunțați la învățătura voastră Evanghelică a botezului Duhului Sfânt. Va trebui să renunțați la învățăturile voastre Biblice. Membrii voștri nu vor susține aceea. Adevărați creștini născuți din nou, mai degrabă

vor muri. Ei sunt avertizați prin Cuvânt. Ei știu că vor veni aceste lucruri. Da, domnule.

Și nu este ciudat, căci chiar în această cea mai întunecată oră, Isus vine pe aici și ne cheamă? Ne zice, "Nu descurajați, sunt Eu. Eu încă sunt cu voi. Eu sunt aici să-Mi manifest Cuvântul." Așa cum a fost El atunci, la fel este El acum. El a spus că o va face. Oh, Doamne! învățătorul a venit și ne-a chemat. Sunt mulți oameni bolnavi care stau aici, fără îndoială și doctorul v-a spus că nu există nici o speranță pentru voi. Poate că doctorul v-a spus... Bine, dar amintiți-vă, învățătorul a venit și vă cheamă.

Și într-o zi, învățătorul va veni și va chema pe fiecare nume care este scris în Cartea Vieți Mielului. Dacă al vostru nu este acolo, primiți-le acolo, acum. Deoarece El va veni și va chema. Chiar cei ce sunt în mormânt Îi vor auzi Glasul și vor veni la Viață. învățătorul va veni și vă va chema.

Și în timp ce vă cheamă astăzi, răspundeți-i și pregătiți-vă pentru ziua aceea, este sfatul meu pentru voi. Promisiunea acestei epoci. El a promis că va fi aici. Lucrările ce le-a făcut El, le va face din nou. Și acum din nou, învățătorul a venit și vă cheamă. Haideți să ne aplecăm capetele. Mai am cam vreo șase pagini aici, dar eu nu pot ajunge la aceea acum. Să ne aplecăm capetele noastre. Am promis că vă voi lăsa mai devreme și este aproape și un sfert.

Tată Ceresc, O, Doamne, fie ca aceea să se întâmple din nou, toate aceste lucruri care le-am zis, "Isus a venit și te cheamă. Ce va face El când va veni? El cheamă." Fie ca aceea să se întâmple din nou, Doamne. Fie ca Duhul Tău cel Sfânt să

vină între oameni, în seara aceasta, Domnul Isus în forma Duhului. Fie ca El să vină și să se descopere Însuși, și apoi să se manifeste Însuși. Ca acei oameni, așa cum au crezut ei vom crede și noi, Doamne. Sunt mulți aici, poate, care încă nu au avut această ocazie. Ne rugăm ca Tu să le-o acorzi din nou în seara aceasta, pentru că noi o cerem pentru gloria lui Dumnezeu, în Numele lui Isus. Amin.

[Fratele Branham vorbește cu pianista] Asta e, soră, doar mergi înainte cu aceea. E bine. Continuă mai departe. Oh, stați în liniște, fiecare.

credeți voi că El va veni? El a venit. Că încă mai cheamă când vine? Acum dacă veți crede numai. Acum, numai dacă veți crede, doar dacă veți crede Cuvântul lui Dumnezeu, Dumnezeu o va acorda. Acum, priviți, nu am avut timp să fac un rând de rugăciune aici sus. Îi voi face unul în seara aceasta, acolo, cu voia Domnului.

Însă învățătorul a venit. El a venit să-și împlinească Cuvântul din ultimele zile. Și ceea ce a fost El atunci, El este astăzi. Ceea ce a fost manifestarea sau identificarea Lui atunci, este astăzi, fiindcă El încă este Cuvântul lui Dumnezeu. credeți voi aceea? Cuvântul lui Dumnezeu, cel care discerne gândurile și intențiile inimii, la fel cum El a făcut atunci. Așa cum a fost întotdeauna, El încă este același. Dacă o va face chiar acum, Îl veți crede voi? V-ar face aceea să Îl credeți?

Voi oameni de acolo acum... Dați-mi voie mai întâi să mă uit, să văd dacă există cineva pe care îl cunosc, stând aici pe undeva pe care îl cunosc. Toți cei
ce

sunt în jur, aici, care nu mă cunosc, ridicați-vă mâinile. Care știți că eu nu știu nimic despre voi, care stați jos, ridicați-vă mâinile. Cred că fiecare. Bine.

Acum, credeți. credeți doar cu toată inima. Aveți credință. Credeți-le pe Dumnezeu. Vă voi cere să fiți foarte liniștiți. Așezați-vă. Nu vă agitați prin jur, acum, vă rog nu o faceți. Vedeți, voi sunteți un suflet, trup și duh. Și duhul vostru... Acum, Duhul Sfânt este foarte timid.

Câți își amintesc, cu mulți ani în urmă că Duhul Sfânt, când am venit aici v-am spus... Când am luat oamenii de mână, El mi-a spus că acest discernământ va veni și apoi va continua, vă amintiți? Vă amintiți de aceea? Dar El a zis, "Dacă poți aduce oamenii să te creadă..." Vă amintiți de ziua aceea, cu mulți ani în urmă? Trebuie să credeți.

Am văzut un bărbat, cred că a fost aici jos la cealaltă adunare, stătea chiar acolo. Și Duhul Sânt... L-am urmărit în timp ce predicam. El era olog. Avea cârjele sub brațe. Și chiar când am început să fac chemarea, Satan a venit la omul acela – o umbră neagră. L-am privit cu ochii mei. El s-a ridicat și a plecat. El va rămânea pentru totdeauna olog, vedeți. Astfel, când era gata să fie vindecat chiar acolo, dacă el doar... vedeți. Doar că... nu știu de ce. Cred că el a ascultat de dușman. Dar dacă ați sta și să urmăriți umbrele acelea, ați vedea lucrurile acelea și forme, în felul cum sunt ele și le-ați urmărit ceea ce fac, vedeți, aceea ar fi...

Acum, eu nu pot vindeca. Omul care vă spune că el vă poate vindeca, este greșit. Voi deja sunteți vindecați. Dar, aceea-i recunoașterea Prezenței lui Isus Cristos. Acum dacă Marta știa

că dacă Îl va putea vedea din nou, ea va putea primi dorința ei, deoarece El era manifestarea Cuvântului, nu am putea crede și noi atât de mult în seara aceasta, ca să-L credem? Sigur, ar trebui. El a venit.

El a venit în forma
Duhului Sfânt. Acela este El.

Acum doar rugați-vă. Vedeți, aici sus, am pe cineva care stă chiar aici lângă mine, voi doar... rugați-vă. Și vedeți, sunt foarte mulți oameni care se roagă. Sunt peste tot în clădire. Voi doar trebuie să-i urmăriți. Nu puteți... Spune, "Frate Branham..." Nu, domnule. Eu nu o pot face, tot la fel cum voi nu-mi puteți visa mie un vis, vedeți. Voi poate gândiți că... Dacă v-aș putea face să visați un vis despre mine, voi ați crede aceea. Dar nu o puteți face de la voi. Nu puteți spune, "Frate Branham, eu voi visa un vis cu tine acum." Nu. Voi nu puteți face aceea. Nici eu nu pot vedea o viziune. Cel ce vă dă vouă visul, Acela este Cel ce trebuie să o facă. În același fel este cu o viziune.

Văd un bărbat stând chiar aici, la capătul rândului, cu artrită. Dacă el va crede cu toată inima lui, Dumnezeu îl va vindeca de artrită. Crezi tu că El o va face, domnule care stai acolo, mexicanul care stă în capătul rândului? Vrei tu să crezi? Atunci, bine.

Doamna care stă alături de tine și ea are artrită, de asemeni. Crezi că Dumnezeu te va vindeca, doamnă? (Produce aceasta un ecou? Mi-e teamă că oamenii nu aud.) Ai vrea tu? Bine. Cum este cu cealaltă femeie mexicană care șade alături de ea? Ea suferă cu o boală de stomac. Crezi tu că Dumnezeu îți va vindeca stomacul, doamnă? Ea a obținut. Când vedeți

coborând acea lumină, aceea înseamnă că s-a întâmplat. Acea a atins-o. Acolo era învârtindu-se chiar în jur [sfârșitul primei părții de bandă—Ed.]. Acea o face, vedeți. Când El poate găsi credință, vedeți... “Multe lucruri nu le-a putut face din cauza necredinței lor.”

Aici este o altă doamnă, stă aici și se roagă. Ea este speriată. Ar trebui să fie. Ea are o boală canceroasă, foarte rea. Eu nu te cunosc, dar Dumnezeu te cunoaște. Crezi tu că Dumnezeu îmi poate spune despre acest cancer sau orice altceva? Uită-te la mine. Foarte mulți se roagă. Doar vreau să văd. Privește aici. Acum, tu nu ești de aici. Aceasta nu este casa ta. Tu ești dintr-un loc numit Poterville, California. Crezi că Dumnezeu îmi poate spune cine ești? Numele tău este doamna Wintham. Este adevărat. Acum crede – cancerul te va părăsi. Dacă tu poți crede – aceea-i tot ce cere Dumnezeu de la tine să faci – dacă poți crede! Crezi tu aceea din toată inima?

Cineva din acest sector de aici, nu credeți voi? Învățătorul a venit și v-a chemat. El vă cheamă din moarte la viață, din boală la sănătate. Aici este un bărbat, stă chiar aici în spate, cu capul aplecat, rugându-se. El nu se roagă pentru sine. El se roagă pentru altcineva. Acea-i o fată. Acea-i fiica lui. Crezi, domnule? Ai probleme cu piciorul, ai probleme la genunchi. Este adevărat. Nu este nevoie să plângi. El este acolo alături de tine. Fiica ta este în spital, nu-i așa? Caz de tuberculoză. Crezi tu? Învățătorul a venit și vă cheamă. Vrei tu să crezi pentru fiica ta? Vrei? El vă vizitează, pe tine și pe ea în seara aceasta. Fie ca aceea să se termine.

Aici este un băiețel, cu fata maronie. El suferă cu boală de piele și astm, un băiețel mexican. El nu este de aici. El este

din San Jose. Crezi tu, fiole? Un alt lucru, tatăl tău este aici cu tine. El este un predicator. Este adevărat. Crezi că Dumnezeu îmi poate spune care este numele tău? Te va face aceea să crezi foarte tare? Numele tău este Ruben. Acum crede.

Învățătorul a venit și vă cheamă. Oh, păcătosule! Oh, persoană bolnavă! Nu-L vezi pe Învățător manifestat în ființe umane, între credincioși? El a venit să cheme păcătoșii la pocăință. Pe cei căzuți, membrii de biserică, învățătorul a venit se vă cheamă. Crede-ți voi? credeți voi pentru nevoia voastră, chiar acum? Dacă da, ridicați-vă mâna, zicând, "Eu cred pentru nevoile mele." Apoi ridicați-vă în picioare acum și acceptați-o. Învățătorul a venit și vă cheamă. Și oricine sunteți și orice nevoie aveți; învățătorul a venit și vă cheamă. El este același ieri, astăzi și în veci.

Acea femeie mică a plecat în cetate și a zis, "veniți, vedeți un om care mi-a spus ce era greșit." Voi nu v-ați dus în cetate. Voi ați venit și l-ați văzut, înșivă. Astfel învățătorul a venit și vă cheamă. Ridicați-vă mâinile, lăudați-l și ziceți, "Doamne Isuse, eu sunt un păcătos; iartă-mă. Eu am decăzut; primește-mă înapoi, Doamne. Am nevoie de Duhul Sfânt; umple-mă. Sunt bolnav; vindecă-mă. Sunt olog; vindecă-mă." Învățătorul a venit și te cheamă. Ridicați-vă mâinile acum și dați-i laudă. Amin. Dă-ne un mic acord aici, "Îl voi lăuda, Îl voi lăuda. " credeți voi?

Îl
voi lăuda, Îl voi lăuda,

Oh, laudă Mielului
junghiat pentru păcătoși; Dați-I
glorie, toți oamenii,

Căci

Sângele Lui a spălat orice pată.

Îl iubiții voi pe

El? Acum nu v-ar place să-I cântații Putin

fiindcă El este aici? El este Duhul care se mișcă prin clădire. El vă cunoaște

inima. Știe totul despre voi. Haideți

să-I cântăm cu toată inima noastră.

Îl voi lăuda, (ridicați-vă mâinile când o faceți), Îl (acum lăudați-l) Îl voi lăuda,

Oh, laudă Mielului

junghiat pentru păcătoși; Dați-I

glorie, toți oamenii,

Căci

Sângele Lui a spălat orice pată.

Tu doamnă în vârstă din cărucior, dacă, doar vei crede în Domnul chiar acolo. Eu...(Să o încercăm încă o dată. Eu aștept după ceva.) Îl voi lăuda, Îl voi lăuda,

Oh, laudă Mielului junghiat pentru păcătoși;

Dați-I glorie, toții

oamenii,

Căci

Sângele Lui a spălat orice pată.

Acum în timp ce cântăm aceea din nou, întoarceți-vă
în jur, strângeți
mâna
cuiva, în timp ce vom cânta, "Îl
voi lăuda." Veniții, toții împreună acum.

Îl

voi lăuda, Îl voi lăuda,

Laudă Mielului junghiat
pentru păcătoși; Dați-I glorie, toții oamenii,

Căci

Sângele Lui a spălat orice pată.

Oh, prietene păcătos, nu ai vrea să vii aici, acum? Vino sus
și laudă-L, toți oamenii. Toți oamenii care vor să-L
mărturisească ca Salvator, în Prezenta Lui, în timp ce
sfinții se închină în Duh. Nu ați vrea să veniți aici sus să
vă ridicați, zicând, "Vreau să mărturisesc, în seara
aceasta. Aș vrea să-I dau laudă. Vreau să vin. Nu mi-e
rușine de El. Aș vrea ca lumea să știe că Eu L-am acceptat ca
Salvatorul meu, chiar aici în timp ce El este prezent." veniți
în timp ce o vom cânta.

Îl voi lăuda, (nu ați vrea să veniți?) Îl voi lăuda, Oh, laudă
Mielului junghiat pentru păcătoși; Oh,
dați-i glorie, toți oamenii,

Căci

Sângele Lui a spălat orice pată.

Oh, aceea este, doamnă. Vino, drept înaintea. Cine va mai veni, în prezenta lui Cristos? veniți chiar aici, soră, stați aici. Vreo altă persoană care Îl vrea ca Salvator, chiar acum, fără rușine. El a zis, "Dacă vă rușinați de mine înaintea oamenilor și Eu mă voi rușina de voi înaintea Tatălui Meu și a sfinților Îngeri." Dacă nu vă rușinați de El acum și vreți ca El să fie Salvatorul vostru, în timp ce El este aici, El v-a văzut. El este atât de desăvârșit. Cuvântul Însuși L-a făcut cunoscut, veniți în timp ce sfinții se închină. Nu ați vrea să veniți sus? Dumnezeu să vă binecuvânteze, domnule. Iată vine o doamnă în vârstă, care a ajuns la o vârstă înaintată. Nu ai vrea să vii acum?

Îl

voi lăuda (cânta acum)

Îl

voi lăuda...

(Este corect,
tinerilor, veniți chiar pe aici.)

Laudă (Dumnezeu să vă binecuvânteze doamnă, în acel fel se face. Dumnezeu să vă binecuvânteze, tinerilor.)

... junghiat pentru păcătoși;
Dați-I glorie, toți oamenii,

Căci

Sângele Lui a spălat orice pată.

În timp ce predicatorii vor merge la acești oameni acum, ar vrea să mai vină altcineva? Cei căzuți, vreți să veniți, zicând, "Mi-e rușine de viața mea." Aici este El. Dacă mă credeți a fii slujitorul lui Dumnezeu, ridicați-vă mâinile.

Păi,

Isus Cristos este în mijlocul

nostru. Nu vrea

să

veniți?

Dați-I glorie

(Nu ați vrea să veniți să-I dați glorie?)

...

oamenii,

Căci

Sângele Lui a spălat...

Marta, vrei tu să vii sau vei sta în casă cu Maria? Vei sta în spate cu vreo organizație și vei spune, "Oh, biserica mea nu-L crede în acest fel," în timp ce Cristos se manifestă? Vei sta tu în spate și vei spune aceea? Sau vei ieși? "Ei bine, îți spun, când eu..." "Eu chem astăzi." Aceasta este ora.

Moartea atârnă în jurul tău ca la fiica lui Iair. Vino acum!
Cel căzut, vino acum. Păcătos, vino acum. Acesta este timpul.

Domnul a venit și te cheamă. El te cheamă. Voi spuneți, "De unde să știu?" El îmi folosește glasul. Dacă El îmi folosește glasul ca să spună bolile, suferințele și alte lucruri, nu știți că El vă cheamă de asemenea pentru păcat. veniți afară! veniți acum. Poate este ultima ocazie ce o vei avea cândva.

Încă o dată. El vă cheamă. Tu trebuie să vii, prietene. Nu aș vrea să vă stânjenesc, să vă chem în acest fel. Nu este corect. Dacă uneori poate veți... Fariseii aceia s-au gândit că ei au fost salvații, dar nu au fost. Voi vă gândiți la fel. veniți acum, fiți siguri! Să nu, doar nu luați o șansă pe jumătate. Dacă există vreun dubiu în mintea voastră, nu-i dați nici o șansă. veniți acum. Acum este timpul – acum în timp ce Izvorul este deschis, în timp ce Duhul Sfânt este aici. învățătorul a venit. Însă nu vă îndoiiți, deoarece ceea ce încearcă El să-Ți spună, e că voi vă îndoiiți. Predați-o. veniți înainte, acum. învățătorul a venit și vă cheamă. Este adevărat.

Îl
voi lăuda, Îl voi lăuda,

(Nu ați vrea să veniți să-L lăudați?)

Laudă Mielului junghiat
pentru păcătoși; Dați-I glorie, toți oamenii,

Căci

Sângele Lui a spălat orice pată.

Acum în timp ce vin păcătoșii, să-L ceară; fie ca oamenii să-l laude în același timp. Cu mâinile ridicate. Cântați-i laude, toți împreună.

Îl

voi lăuda, Îl voi lăuda,

Oh,

laudă Mielului junghiat pentru păcătoși;

Doar lăudați-l, voi oameni de pe aici care vă rugați. Cereți-I să vă ierte. Acea este ce va face. Învățătorul a venit și vă cheamă. Dumnezeu să vă binecuvânteze.